

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Trgovački sud u Zagrebu (Hrvaška) 28. marca 2019 –
PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.**

(Zadeva C-267/19)

(2019/C 263/30)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitveno sodišče

Trgovački sud u Zagrebu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: PARKING d.o.o.

Tožena stranka: SAWAL d.o.o.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je določba nacionalne zakonodaje, in sicer določba člena 1 Ovršnog zakona (zakon o izvršbi, objavljen v NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 in 73/17), s katero se notarje pooblašča, da prisilno izvršitev terjatve na podlagi verodostojne listine opravijo tako, da brez izrecne privolitve dolžnika, pravne osebe s sedežem v Republiki Hrvaški, izdajo sklep o izvršbi kot izvršilni naslov, ob upoštevanju navedenih sodb v zadevah C-484/15 in C-551/15, v skladu s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in členom 18 Pogodbe o delovanju Evropske unije?
2. Ali je mogoče razlago iz sodb Sodišča Evropske unije, C-484/15 in C-551/15, uporabiti v konkretno navedeni zadevi tega sodišča z opravilno številko Povrv-1614/2018, oziroma ali je treba Uredbo št. 1215/2012 razlagati tako, da notarji na Hrvaškem, kadar ravnajo v skladu s pooblastili, ki jim jih podeljuje nacionalna zakonodaja v postopkih izvršbe na podlagi „verodostojne listine“, v katerih so dolžniki pravne osebe s sedežem v drugih državah članicah Evropske unije, ne spadajo pod pojem „sodišča“ v smislu navedene uredbe?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Hrvaška)
11. aprila 2019 – Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o.**

(Zadeva C-307/19)

(2019/C 263/31)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitveno sodišče

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Obala i lučice d.o.o.

Tožena stranka: NLB Leasing d.o.o.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je dopustno, da notarji vročitev pisanj opravijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1393/2007⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah, kadar notarji vročajo svoje odločitve v zadevah, za katere se ne uporablja Uredba št. 1215/2012⁽²⁾, glede na to, da notarji v Republiki Hrvaški – kadar delujejo v okviru pooblastil, ki jim jih daje nacionalno pravo v izvršilnih postopkih na podlagi „verodostojne listine“ – niso zajeti z izrazom „sodišče“ v smislu navedene uredbe št. 1215/2012. Oziroma, ali lahko notarji, ker niso zajeti z izrazom „sodišče“ na podlagi Uredbe št. 1215/2012 – v okviru pooblastil, ki jim jih daje nacionalno pravo v izvršilnih postopkih na podlagi „verodostojne listine“ – uporabljajo pravila o vročitvi pisanj na podlagi Uredbe (ES) št. 1393/2007?
2. Ali se lahko parkiranje na ulici in javni prometni površini – kadar je pravica do zaračunavanja določena v zakonu o sigurnosti prometa na cestama (zakon o varnosti cestnega prometa) in predpisih, ki urejajo opravljanje komunalne storitve kot javno službo – šteje za civilno zadevo v smislu Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (prenovitev), ki ureja vprašanje pristojnosti sodišč in priznavanja ter izvrševanja sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, upošteva pri tem zlasti dejstvo, da se za vozilo, ki nima parkirnega listka ali ki ima neveljavni parkirni listek, takoj naloži obveznost plačila dnevnega listka, kot da je bilo parkirano ves dan in neodvisno od natančnega časa uporabe parkirnega mesta, zaradi česar ima takšno zaračunavanje dnevnega listka kazenske elemente, v nekaterih državah članicah pa se takšno parkiranje šteje za prometni prekršek?
3. Ali lahko sodišča v zgoraj navedenih sodnih sporih, ki se nanašajo na parkiranje na ulici in javni prometni površini – kadar je pravica do zaračunavanja določena v zakonu o varnosti cestnega prometa in predpisih, ki urejajo opravljanje komunalne storitve kot javno službo – vročitev pisanj tožencem opravijo v druge države članice na podlagi Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah?

Če bi se na podlagi zgornjih vprašanj ugotovilo, da je tovrstno parkiranje civilna zadeva, se postavljajo dodatna vprašanja:

4. V obravnavani zadevi se izhaja iz domneve, da se pogodba sklene s samim parkiranjem na ulici na mestu, ki ga označuje horizontalna in/ali vertikalna signalizacija, oziroma se šteje, da je že s samim parkiranjem sklenjena pogodba, če pa se ne plača cena po urni postavki parkiranja, je treba plačati celodnevni listek, zato se postavlja vprašanje, ali je ta domneva sklenitve pogodbe s samim parkiranjem in soglasja za plačilo cene dnevnega listka, če listek ni kupljen po urni postavki parkiranja oziroma če je presežen čas, za katerega je bil listek kupljen, v nasprotju s temeljnimi pravili o opravljanju storitev iz člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije in ostalega pravnega reda Evropske unije?
5. V obravnavani zadevi je bilo konkretno parkiranje opravljeno v Zadru, zato obstaja določena zveza med to pogodbo in sodiščem Republike Hrvaške, vendar ali je takšno parkiranje „storitev“ v skladu s členom 7(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012, saj storitev pomeni, da oseba, ki opravlja storitev, opravlja določene dejavnosti oziroma opravlja določeno dejavnost za plačilo, zato se postavlja vprašanje, ali tožnikova dejavnost zadostuje za to, da se jo šteje za storitev? Če sodišče v Republiki Hrvaški ne bi imelo posebne pristojnosti na podlagi člena 7(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012, bi bilo treba postopek voditi pred sodiščem sedeža toženca.
6. Ali se lahko parkiranje na ulici in javni prometni površini – kadar je pravica do zaračunavanja določena v zakonu o varnosti cestnega prometa in predpisih, ki urejajo opravljanje komunalne storitve kot javno službo, in kadar se zaračunavanje opravlja samo v določenem času dneva – šteje za pogodbo o najemu nepremičnine na podlagi člena 24(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012?

7. Če v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti zgoraj omenjene domneve, da je do sklenitve pogodbe prišlo s samim parkiranjem (četrtο vprašanje), se postavlja vprašanje, ali se lahko takšno parkiranje – kjer pristojnost za zaračunavanje parkiranja izhaja iz zakona o varnosti cestnega prometa in kjer je določeno, da je treba plačati dnevni listek, če se vnaprej ne kupi listka po urni postavki uporabe parkirnega mesta oziroma če je presežen čas, za katerega je bil listek kupljen – šteje za delikt oziroma kvazidelikt v smislu člena 7(2) Uredbe (EU) št. 1215/2012?
8. V obravnavani zadevi je do zadevnega parkiranja prišlo pred pristopom Republike Hrvaške k Evropski uniji, in sicer 30. junija 2012 ob 13:02 uri, zato se postavlja vprašanje, ali se lahko uredbi, ki urejata vprašanje prava, ki se uporablja, in sicer Uredba št. 593/2008⁽³⁾ oziroma Uredba št. 864/2007⁽⁴⁾ – ob upoštevanju časovne veljavnosti teh uredb – uporabita v obravnavani zadevi?

Če je Sodišče Evropske unije pristojno za odgovor glede uporabe materialnega prava, se postavlja naslednje vprašanje:

9. Ali je domneva, da je do sklenitve pogodbe prišlo s samim parkiranjem in soglasja za plačilo cene dnevnega listka, če listek ni kupljen po urni postavki parkiranja oziroma če je presežen čas, za katerega je bil listek kupljen, v nasprotju s temeljnimi pravili o opravljanju storitev iz člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije in ostalega pravnega reda Evropske unije, in to ne glede na to, ali je lastnik vozila fizična ali pravna oseba? Oziroma, ali se lahko glede uporabe materialnega prava v obravnavani zadevi uporabijo pravila iz člena 4 Uredbe št. 593/2008 (ker v sodnem spisu ni dokaza o tem, da bi se stranki dogovorili o pravu, ki se uporablja)?
- Če gre za pogodbo, se postavlja vprašanje, ali gre v obravnavani zadevi za pogodbo o opravljanju storitev oziroma ali bi se lahko takšno pogodbo o parkiranju štelo za uslugo iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 593/2008?
 - Podredno, ali bi se za zadevno parkirno mesto lahko štelo, da gre za najemno pogodbo v skladu s členom 4(1)(c) Uredbe št. 593/2008?
 - Podredno, če bi se zadevno parkirno mesto uporabila določba člena 4(2) Uredbe št. 593/2008, se postavlja vprašanje, kaj je v obravnavani zadevi značilna izpolnitev, saj je tožnik v bistvu le začrtal ulično površino za parkiranje ter zaračunava uporabo parkirnega mesta, medtem ko toženec opravi parkiranje in plača za parkirno mesto. Če bi se namreč za značilno izpolnitev štelo ravnanje tožnika, potem bi se uporabilo pravo Republike Hrvaške, če pa bila značilna izpolnitev ravnanje toženca, potem bi se uporabilo pravo Republike Slovenije. Ker pa je pravica do zaračunavanja parkirnega mesta v obravnavani zadevi urejena s pravom Republike Hrvaške, s katerim je potem pogodba tesneje povezana, se postavlja vprašanje, ali bi se lahko v obravnavani zadevi vendarle uporabilo pravilo iz člena 4(2) Uredbe št. 593/2008?
 - Če gre za nepogodbeno obveznost na podlagi Uredbe št. 864/2007, se postavlja vprašanje, ali se takšna nepogodbena obveznost lahko šteje za škodo, tako da bi se pravo, ki se uporablja, določilo na podlagi člena 4(1) Uredbe št. 864/2007?
 - Podredno, ali bi se lahko takšno parkiranje štelo za neupravičeno obogatitev, tako da bi se pravo, ki se uporablja, določilo na podlagi člena 10(1) Uredbe št. 864/2007?
 - Podredno, ali bi se lahko takšno parkiranje štelo za poslovodstvo brez naročila, tako da bi se pravo, ki se uporablja, določilo na podlagi člena 11(1) Uredbe št. 864/2007?
 - Podredno, ali bi se lahko takšno parkiranje štelo za predpogodbeno odgovornost, tako da bi se pravo, ki se uporablja, določilo na podlagi člena 12(1) Uredbe št. 864/2007?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL 2007 L 324, str. 79).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012 L 351, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL 2008 L 177, str. 6).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) (UL 2007 L 199, str. 40).